Věc T-37/04 R

Região autónoma dos Açores
v.
Rada Evropské unie

„Řízení o předběžném opatření – Rybolov – Nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 – Návrh na částečný odklad provádění nařízení a jiná předběžná opatření – Přípustnost – Naléhavost – Vedlejší účastenství“

Usnesení předsedy Soudu ze dne 7. července 2004 . . . . II - 2158

Shrnutí usnesení

1. *Řízení – Vedlejší účastenství – Dotčené osoby – Vedlejší účastenství v rámci návrhu na odklad provádění – Návrh týkající se nařízení č. 1954/2003 jako ovlivňujícího vody Azorských ostrovů – Družstvo rybářů provádějících rybolov ve vodách Azorských ostrovů – Územní sdružení na ochranu Azorského souostroví – Přípustnost – Podmínky – Mezinárodní sdružení na ochranu životního prostředí – Nepřípustnost*

   (Statut Soudního dvora, čl. 40 druhý pododstavec; nařízení č. 1954/2003)

2. *Předběžné opatření – Odklad provádění – Podmínky přípustnosti – Prima facie přípustnost žaloby v hlavním řízení – Souhrnné posouzení žaloby v hlavním řízení soudcem určeným pro rozhodování o předběžných opatřeních*

   (Článek 242 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 2)

3. *Žaloba na neplatnost – Fyzické a právnické osoby – Žaloba regionálního orgánu – Region, který má na základě vnitrostátního práva právní subjektivitu – Region, který může podat žalobu*

   (Čl. 230 čtvrtý pododstavec ES)

4. *Žaloba na neplatnost – Fyzické a právnické osoby – Akty, které se jich bezprostředně a osobně dotýkají – Nařízení týkající se řízení rybolovu v některých oblastech – Žaloba regionálního orgánu jedné z oblastí dotčených nařízením – Přípustnost – Podmínky*

   (Čl. 230 čtvrtý pododstavec ES; nařízení Rady č. 1954/2003)

5. *Předběžné opatření – Odklad provádění— Předběžná opatření – Podmínky nařízení— Naléhavost – Vážení dotčených zájmů – Odklad provádění opatření s obecnou působností – Vyhodnocení důsledků odkladu pro řadu dotčených osob vzhledem k nutnosti opatření pro žalobce*

   (Články 242 ES a 243 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 2; nařízení Rady č. 1954/2003)

6. *Předběžné opatření – Odklad provádění – Předběžná opatření – Podmínky nařízení – Naléhavost – Vážná a nenapravitelná újma – Existence jiných možných prostředků, které mohly být přijaty Komisí nebo členskými státy – Vyloučení naléhavosti*

   (Články. 242 ES a 243 ES; jednací řád Soudu, čl. 104 odst. 2; nařízení Rady č. 1954/2003)

1. Pojem „zájem na rozhodnutí sporu" podle čl. 40 druhého pododstavce statutu Soudního dvora je třeba chápat jako přímý a skutečný zájem na výsledku řízení. Zejména je nezbytné ověřit, zda navrhovatel vedlejšího účastenství je přímo dotčen napadeným aktem a zda jeho zájem na výsledku sporu je skutečný. Sdružením lze povolit vstoupení do řízení, aby mohla hájit zájmy svých členů ve věcech vznášejících zásadní otázky, které mohou ovlivnit tyto zájmy.

   Takový zájem v rámci žádosti o odklad provádění nařízení č. 1954/2003 o řízení intenzity rybolovu některých rybolovných oblastí a zdrojů Společenství v tom, že ovlivňuje vody Azorských

ostrovů, odůvodňuje družstvo s omezených ručením tvořící organizaci výrobců a jehož hlavním cílem je ochrana zájmů jeho členů, kterými jsou převážně rybáři provádějící rybolov v oblasti Azorských ostrovů. Takový zájem rovněž odůvodňuje neziskové sdružení na ochranu životního prostředí, jehož hlavním cílem je zejména studium a ochrana národního a kulturního dědictví Azorského souostroví, jakož i ochrana rybí populace a mořského ekosystému uvedeného souostroví.

Naopak je nepřípustný návrh na vstoupení do řízení mezinárodního sdružení na ochranu životního prostředí, pokud jeho cíle a činnosti pokrývají rozsáhlé zeměpisné oblasti a nezaměřují se pouze či zejména na vody Azorských ostrovů. Dosah zájmů takového mezinárodního sdružení je totiž příliš rozsáhlý a příliš obecný, aby mohl být podstatně ovlivněn výsledkem řízení o odkladu provádění nařízení, které se týká pouze vod Azorských ostrovů.

(viz body 59, 60, 63, 69–70)

2. Ačkoliv je pravda, že otázka přípustnosti žaloby v hlavním řízení nesmí být v zásadě zkoumána v rámci řízení o předběžném opatření, aby nedošlo k předjímání věci samé, může být proto, aby návrh na odklad provádění aktu nebyl prohlášen za nepřípustný, nutné, aby žalobce prokázal existenci určitých skutečností umožňujících dospět na první pohled k závěru o přípustnosti žaloby ve věci samé, na níž se zakládá návrh na předběžné opatření, s cílem zabránit mu získat cestou předběžného opatření odklad provádění aktu, jehož zrušení může Soudní dvůr následně zamítnout, neboť jeho návrh je prohlášen nepřípustným po posouzení v hlavním řízení.

Takové posouzení přípustnosti v hlavním řízení je vzhledem k naléhavosti řízení o předběžném opatření nutně souhrnné. V rámci řízení o předběžném opatření může být totiž přípustnost žaloby v hlavním řízení hodnocena pouze na *prima facie* základě, přičemž cílem je posouzení, zda žalobce předložil dostatečné skutečnosti pro *a priori* odůvodnění závěru, že přípustnost žaloby v hlavním řízení není možno vyloučit. Soudce určený pro účely rozhodování o předběžném opatření tedy může prohlásit návrh nepřípustným pouze tehdy, pokud lze s určitostí vyloučit přípustnost žaloby v hlavním řízení. Jinak by rozhodnutí o přípustnosti ve stadiu projednávání návrhu na předběžné opatření, pokud by přípustnost této žaloby nebyla *prima facie* zcela vyloučena, znamenalo předjímání rozhodnutí Soudu při rozhodování v hlavním řízení.

(viz body 108–110)

3. Má-li region na základě vnitrostátního práva právní subjektivitu, může v zásadě podat žalobu na neplatnost na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, na jehož základě může každá fyzická nebo právnická osoba podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.

(viz bod 112)

4. Ve smyslu čl. 230 čtvrtéhwo pododstavce ES se akt s obecnou působností, jako je nařízení, může osobně dotýkat fyzických nebo právnických osob, pouze pokud jsou tyto osoby zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou jim příznačné, nebo skutkového stavu, který je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát aktu.

Konkrétně, v rámci žaloby na neplatnost podané regionem, jako je Autonomní region Azorské ostrovy, proti nařízení č. 1954/2003 o řízení intenzity rybolovu některých rybolovných oblastí a zdrojů Společenství, v tom, že ovlivňuje vody Azorských ostrovů, obecný zájem, který může tento region mít na dosažení příznivého výsledku pro svou hospodářskou prosperitu coby entita příslušná pro hospodářské záležitosti na svém území, zejména pro rybolov, sám o sobě nestačí k tomu, aby byl tento region považován za dotčený ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. Pro prokázání osobního zájmu nestačí ani to, že žalobce požívá zvláštní ochrany udělené Smlouvou, a sice čl. 299 odst. 2 ES, nebo je výslovně a přesně uveden v napadeném aktu nebo také, že Rada vzala při přijímání napadeného nařízení v úvahu situaci žalobce.

Žalobce musí na skutečnostech prokázat, že je napadeným aktem zasažen z důvodu skutkového stavu, který jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, včetně všech ostatních nejokrajovějších regionů. Na první pohled tomu tak může být v případě, může-li žalobce prokázat, že napadené nařízení způsobilo podstatné a okamžité následky na jeho právní postavení, jelikož v důsledku uplatnění ustanovení tohoto nařízení omezuje jeho legislativní pravomoc v oblasti rybolovu a má vliv na rybolov, který tvoří podstatnou část jeho hospodářství, a že jeho situace je zvláštní, pokud jde o mořský ekosystém a provádění rybolovu.

(viz body 116–120)

5. V rámci návrhu na odklad provádění nařízení obsahujícího opatření s obecnou působností, jako je nařízení č. 1954/2003 o řízení intenzity rybolovu některých rybolovných oblastí a zdrojů Společenství, musí soudce určený pro účely rozhodování o předběžném opatření vyhodnotit důsledky odkladu provádění pro značný počet dotčených osob vzhledem k nutnosti požadovaných předběžných opatření, aby se zabránilo vzniku uváděné vážné a nenapravitelné škody žalobcem do doby, než bude rozhodnuto v hlavním řízení.

Rovněž musí být vzata v úvahu skutečnost, že jelikož se Rada jako zákonodárce těší značnému volnému uvážení, a že se tedy soudní kontrola omezuje na posouzení, zda u aktu došlo ke zjevnému pochybení nebo zneužití pravomoci či zda dotčený orgán nepřekročil zjevně meze své posuzovací pravomoci, soudce určený pro účely rozhodování o předběžném opatření by neměl změnit, vyjma v případě zjevné naléhavosti, svým posouzením posouzení Rady, aniž by podstupoval riziko zásahu do diskreční pravomoci tohoto orgánu.

Vážení přítomných zájmů tedy znamená, že soudce určený pro účely rozhodování o předběžném opatření může nahradit posouzení Rady svým posouzením pouze za výjimečných podmínek charakterizovaných zvláště vážným *fumus boni juris* a zjevnou naléhavostí.

(viz body 135–138, 193, 195)

6. Naléhavost návrhu na předběžné opatření musí být posouzena vzhledem k nutnosti prozatímně rozhodnout s cílem zabránit tomu, aby osobě požadující toto opatření byla způsobena vážná a nenapravitelná škoda. Konkrétně, pokud újma záleží na souběhu řady faktorů, postačuje, že tato újma je předvídatelná s dostatečným stupněm pravděpodobnosti.

V tomto ohledu, vzhledem k tomu, že se jedná o návrh na odklad provádění nařízení, jako je nařízení č. 1954/2003 o řízení intenzity rybolovu některých rybolovných oblastí a zdrojů Společenství, je nutnost tohoto předběžného opatření vyloučena, existují-li jiné vhodnější a přiměřenější možnosti, jako jsou nouzová opatření přijatá Komisí nebo členskými státy v rámci společné rybářské politiky, a jestliže žalobce může jednat za účelem zajištění takových opatření.

(viz body 141, 194)